

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐιδιοποιήσεις καὶ ἰαγγελαί κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Οικονομολογικὴ Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος.

Γ.

Ἡ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Γεωργίου οικονομολογικὴ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος, πρέπει νὰ διατρηθῇ εἰς δύο ἑποχάς, ἐξ ὧν ἡ μὲν περιλαμβάνει τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1863 μέχρι τοῦ 1882, ἡ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ 1882 ἕως τοῦ 1890. Ἐν γένει δὲ λέγομεν καὶ περὶ τῶν δύο τούτων ἑποχῶν, ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῆς οικονομολογίας, ἐκ τῆς τήρησεως τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ οικονομικὴ εὐημερία τοῦ κράτους καὶ ἡ οικονομικὴ πρόοδος τοῦ ἔθνους, ὑπῆρξαν ἐντελῶς ἀγνώστοι εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι κυβερνήσεις ἀμφοτέρωθεν τῶν εἰρημένων ἑποχῶν. Ἡ οικονομικὴ μάλιστα πολιτικὴ τῆς τελευταίας δεκαετίας, ὑπῆρξεν ἐντελῶς ἀτάσθαλος καὶ ἀκατονόμαστος.

Εἰς ἀρχαιοτέραν ἑποχὴν, ὡς εἴρηται ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς, ὑπῆρχον τοῦλάχιστον θεμελιώδεις τινὲς ἀρχαὶ διέπουσαι τὰ οικονομικά μας, ἡ ἀρχὴ τούτῃσι τῆς αὐστηρᾶς οικονομίας καὶ τιμιότητος καὶ ἡ τοῦ περιορισμοῦ τῶν δαπανῶν ἐντὸς τῶν προσόδων τοῦ κράτους. Τὸ οικονομικὸν τοῦτο σύστημα ἐτηρήθη καὶ ἐλειτούργησεν ἄριστα ἐπὶ τῶν κυβερνήσεων τοῦ Καποδιστρίου καὶ τοῦ Ὄθωνος.

ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων τοῦ βασιλέως Γεωργίου δὲ, ἐτηρήθη τὸ οικονομικὸν σύστημα τοῦ Καποδιστρίου καὶ τοῦ Ὄθωνος. Τὸ ἐπὶ τῶν κυβερνήσεων αὐτοῦ τηρηθὲν σύστημα δὲν ἔχει τίποτε κοινὸν μετὰ τῶν οικονομικῶν ἀρχῶν τῶν ἐν τοῖς οικονομολογικοῖς συγγράμμασι ἀναφερομένων, εἴποτε κοινὸν μετὰ τῶν ἀρχῶν τῆς οικονομικῆς ἐπιστήμης. Εἶναι ἀπεναντίας σύστημα τι ἀφῶρον οὐχὶ εἰς τὴν οικονομικὴν καὶ εὐκοσμον διοίκησιν τοῦ κράτους καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς πολιτικῆς ἠθικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας, ἀλλ' εἰς τὴν ὀπωσδήποτε ἐξοικονόμησιν ὄλων ἐκεῖνων τῶν χρηματικῶν μέσων, δι' ὧν κατορθοῦται πρῶτον μὲν ἡ ἐν τῇ ἀρχῇ διατήρησις τῆς ἐκάστοτε κυβερνήσεως, εἶτα δὲ ἡ ἀθλία ἐκεῖνη διοίκησις, ἣτις δὲν καταγίνεται εἰμὴ εἰς τὴν περιποίησιν τῶν προσωπικῶν συμφερόντων τῶν φίλων καὶ ὑποστηρικτῶν τῆς κυβερνήσεως. Τὸ οικονομολογικὸν τοῦτο σύστημα, ἐὰν ἐπιτρέπεται νὰ ὀνομάζεται σύστημα, δὲν ἔχει ὡς βάσιν τὴν ἐθνικὴν παραγωγὴν, ἢ τοὺς πόρους καὶ τὴν οικονομικὴν κατὰστασιν τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ τὰς εἰρημένας ἀνάγκας τῆς κυβερνήσεως, αἵτινες ὄλονεν αὐξάνουσιν, αὐξανόμενων τῶν ἀξιώσεων καὶ ἀπαιτήσεων τῶν φίλων καὶ ὑποστηρικτῶν τῆς. Κατήνησεν ἐπομένως διοίκησις νὰ σημαίνῃ ἐξοικονόμησιν ὄλων τῶν ἀπαιτήσεων πρὸς διατήρησιν ἐν τῇ ἀρχῇ διὰ τῆς δικαίας ἢ ἀδίκου, ἀναλόγου ἢ δυσαναλόγου φορολογίας τοῦ λαοῦ, περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ὁποίου οὔτε ἐφρόντισαν, οὔτε ἐνδιαφέρονται αἱ κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος. Τοιοῦτο-σπρόσως ὡς διοίκησις θεωρεῖται ἡ πολιτικὴ κερ-

δοσκοπία καὶ φορολογία ἀνάλογος πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς κυβερνήσεως, ἀνεξαρτήτως τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τοῦ ἔθνους. Αὐτὰς τὰς ἀρχὰς ἐτήρησαν αἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Γεωργίου κυβερνήσεις, αἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν διαφθορὰν καὶ περιήγαγον τὸ κράτος εἰς μεγίστην οικονομικὴν ἀθλιότητα.

Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, εἰς ἄκρον συνταγματικὸς, ἡγεμὼν, ἀνέθεσεν ἀπ' ἀρχῆς πᾶσαν φροντίδα καὶ ἐργασίαν περὶ πάντων ἐν γένει τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων εἰς τὰς ἐκάστοτε κυβερνήσεις του, φρονῶν, ὅτι αὐτὰ ἔχουσιν ἐκ τοῦ Συντάγματος ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἐπιβάλλει ἡ διοίκησις τοῦ κράτους, καὶ ἐπομένως αὐτὰ φέρουσιν καὶ ὅλην τὴν εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ ἔθνους. Αἱ ἐπὶ Γεωργίου κυβερνήσεις ἐλεύθεραι καθ' ὅλα καὶ ὑπεύθυνοι εἰς τίποτε, ἀξιοῦσαι δὲ ὅτι προσδίδουσιν εἰς εὐρύτερον ὄριζοντα, παρεδέχθησαν καὶ ἐυστηματοποιήσαν κατ' ἀρχὰς μὲν τὴν ἀρχὴν τῶν δανείων, εἶτα δὲ κατ' ἀνάγκην καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀλλοπαλλήλου ἀξιώσεως τῶν φόρων ἐπὶ τῆς αὐτῆς παραγωγῆς, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐθνικῆς κινήσεως καὶ ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα, ἡ σπατάλη δὲ καὶ ἡ ἀσωτία ἐργασίας. Αὐτὸ εἶναι τὸ οικονομικὸν τῶν συστημάτων πρὸς τὰ ἔσοδα. Καὶ κατὰ μὲν τὰ πρῶτα ἔτη, δηλ. πρὸ τῆς τελευταίας δεκαετίας, τὸ σύστημα τοῦτο ἦτο κάπως περιορισμένον καὶ ἐφαρμόζετο μετὰ τινος φειδῶς καὶ δυσκολίας, καὶ μόνον δοκίμης παρίστατο κατεπιγούσά τις καὶ ἀναπόδραστος ἐθνικὴ ἀνάγκη, δικαιολογουμένη κάπως ὑπὸ τῆς ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μας μερίμνης καὶ τοῦ πρὸς αὐτοὺς καθήκοντος. Ὡς ἐκ τούτου μέχρι τοῦ 1882 ἡ συνομολογησις δανείων καὶ ἡ συστηματικὴ αὐξήσις τῶν φόρων ἦτο γεγονός ὀπωσδὸν σπάνιον καὶ μόνον εἰς ἐκτάκτους ἀνάγκας ἐλάμβανε χώραν. Ἀπὸ τοῦ 1882 ὅμως καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἀρχὴ τῶν φόρων καὶ τῶν δανείων ἀφ' ἐνός, τῆς σπατάλης καὶ ἀσωτίας καὶ συναλλαγῆς ἀφ' ἑτέρου, ἡ ἐν γένει διασπάθισις τοῦ δημοσίου πλούτου ὑπὲρ τῶν φίλων καὶ ὑποστηρικτῶν τῆς κυβερνήσεως, καὶ τὰ τακτικὰ ἐλλείμματα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀπέτελεσαν τὸ οικονομολογικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος.

Μέχρι τοῦ 1879 τὸ ἔθνος ὤφειλε 300 περίπου ἑκατομμύρια παλαιῶν δραχμῶν· ἀπὸ δὲ τοῦ 1880 μέχρι τοῦ 1890, δηλ. ἐντὸς δεκαετίας, ὁ μὲν προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους ἐδιπλασιάσθη, τὸ δὲ δημοσίον χρέος ἐπολλαπλασιάσθη, ὑπερβάν τὰ 800 ἑκατομμύρια νέων δραχμῶν· ὑπάρχει δὲ ἐλπίς ἐντὸς ὀλίγου νὰ συμποσῶθῃ εἰς τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν χιλίων ἑκατομμυρίων! Οὕτω τὸ ἔθνος ἔχει ἀνάγκην νὰ διδῇ κατ' ἔτος διὰ τόκους καὶ χρεωλύσια ποσὸν ἴσον πρὸς ἐκεῖνο, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὄφριεν νὰ περιορίζηται τὸ ὄλον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν δημοσίων δαπανῶν. Καὶ ἅπαντα τὰ δάνεια καὶ ἅπαντες οἱ φόροι, ἐκτὸς εὐαρίθμων τινῶν ἑκατομμυρίων, ἐδαπανήθησαν

καὶ ἐσπαταλήθησαν διὰ τὰς τακτικὰς ἀνάγκας τῆς διοικήσεως, διὰ τὰς συνταγματικὰς ἀνάγκας τῆς κυβερνήσεως! Ὅποια ἀθλιότης!

Αἱ κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος, ἀντὶ νὰ σκεφθῶσι καὶ προσδιορίσωσι προηγουμένως ποῖα εἰσὶν αἱ ἐπὶ τῇ βᾶσει δικαίας καὶ ὑποερτῆς φορολογίας δημόσιοι πόσοδοι, ὅπως εἶπαι ἐπὶ τῇ βᾶσει τούτων κανονίσωσι τὰς δημοσίας δαπάνας, πράττουσα τὸ ἀντίθετον· δηλ. σκέπτονται καὶ ὑπολογίζουσιν πόσα χρήματα ἀπαιτοῦνται, ὅπως πρῶτον μὲν διατηρηθῶσι αὐτὰ ἐν τῇ ἀρχῇ, εἶτα δὲ ὅπως ἱκανοποιηθῶσι καὶ ὅλας τὰς ἀξιώσεις καὶ ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τῶν φίλων τῶν καὶ θεραπεύσωσι ὅλας τὰς ἀνάγκας καὶ ὅλα τὰ συμφέροντά των, καὶ ἐπὶ τῇ βᾶσει τούτων ἐπιβάλλουσιν εἶτα ἐπὶ τοῦ λαοῦ ἴσον ποσὸν φόρων. Ἐὰν δὲ οἱ φόροι οὗτοι δὲν ὑπολογισθῶσι καλῶς, ἢ δὲν πραγματοποιηθῶσι, ἢ δὲν εἰσπραθῶσι, τότε ἀναπληροῦσι τὰ ἐλλείποντα διὰ δανείων. Ἐπειδὴ δὲ τὰ δάνεια ἀπαιτοῦσι τόκους καὶ χρεωλύσια, καὶ ὡς ἐκ τούτων αὐξάνουσιν αἱ κατ' ἔτος ἀναγκαῖαι δαπάναι, διὰ τοῦτο αὐξάνουσιν ἀφ' ἑτέρου καὶ αἱ κυβερνήσεις τοὺς φόρους. Καὶ τοῦτο λέγεται προϋπολογισμὸς καὶ οικονομικὸν σύστημα!

Τὸ οικονομικὸν ἰδίως σύστημα τῆς τελευταίας δεκαετίας ὑπῆρξεν ἀτάσθαλον καὶ ἀκατονόμαστον. Πᾶσα οικονομολογικὴ ἀρχὴ ἀνετήρηθη καὶ ἀνυπολόγιστος περιφρόνησις κατεδείχθη πρὸς πᾶσαν φειδῶν καὶ πρὸς πᾶσαν οικονομίαν, ἐστὶ δ' οἷον καὶ πρὸς πᾶσαν λογικὴν καὶ πρὸς πᾶσαν ἠθικὴν. Ἐκ τοῦ οικονομικοῦ συστήματος τῆς τελευταίας δεκαετίας ἡ μὲν οικονομικὴ κατὰστασις τοῦ κράτους κατέστη λαθύριθος, καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὸν μὴ ἔχοντα τὸ νῆμα τῆς Ἀριάδνης, οἱ δὲ λογαριασμοὶ τοῦ κράτους κατέστησαν αἰνίγματα Σφίγγος, ἀπαιτοῦντα νέον Οἰδίποδα· ἡ σύγχυσις καὶ ἡ ἀταξία ἐν τῇ οικονομικῇ διαχειρίσει ἀποτελοῦσι τοὺς κανόνας, καθ' οὓς αὕτη διεξάγεται, τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ Προϋπολογισμοῦ μετατίθενται καὶ ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως κατὰ βούλησιν, πρὸς ἐμπαιγμὸν τοῦ Πολιτεύματος καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους· αἱ ἐκτακτοὶ καὶ ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις καὶ δαπάναι ὑπερβαίνουσι σχεδὸν τὰς τακτικὰς καὶ διπλασιάζουσι τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ κράτους, καθιστῶσαι αὐτὸν εἰρωνίαν πρὸς τὸ ἔθνος. Τὸ ἰσοζύγιον κατήνησε χίμαιρα· οἱ ἀριθμοὶ ἐσυγχύσθησαν εἰς τρόπον ὥστε δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἐὰν ὑπάρχῃ ἑλλείμμα ἢ περίσσευμα· ἐπὶ τῶν αὐτῶν δὲ ἀριθμῶν καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν πινάκων στηριζόμενοι οἱ μὲν ἰσχυρίζονται ὅτι ὑπάρχει ἑλλείμμα οἱ δὲ ὅτι ὑπάρχει περίσσευμα, οἱ ἀριθμοὶ ἐπομένως καὶ ἡ λογιστικὴ ἀπώλεσαν τὸ κύρος των! αἱ οικονομικαὶ καταστάσεις εἰσι πολλάκις εἰκονικαὶ πρὸς ἀποπλάνησιν τοῦ ἔθνους· οἱ ἀπολογισμοὶ εἰσι τραγελαιφικοί καὶ συγκεχυμένοι, καὶ τοῦτο ὅπως παρασταθῇ εἰς τὸ κοινὸν ἰσοζύγιον ἐσόδων καὶ ἐξόδων

τὸ δημόσιον χρέος κατήντησε νὰ ἀναλογῆ ἐν Ἑλλάδι πρὸς δραχμὰς 358 κατ' ἄτομον, ἐνῶ ἐν μὲν τῇ Πρωσίᾳ μετὰ τοιοῦτους πολέμους καὶ τοσαύτην δόξαν ἀναλογεῖ μόνον πρὸς δρ. 188, ἐν δὲ τῇ Δανίᾳ πρὸς δραχμὰς 132 κατ' ἄτομον, ἐν Ρωσίᾳ πρὸς δραχμὰς 218, ἐν Ρουμανίᾳ πρὸς δρ. 149, ἐν Σερβίᾳ δρ. 145 καὶ ἐν Νορβηγίᾳ δρ. 77 κατ' ἄτομον, καὶ ἐν τούτοις ἰσχυρίζονται, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει σχετικῶς ὀλιγώτερα ἀπὸ ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη! Τὰ ἐλλείμματα ἀναπληροῦνται διὰ τῶν χρημάτων νεωτέρων πάντοτε δανείων, ψηφισμένων δι' ἰδιαιτέρων νόμων, καὶ ἐκτός τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ. Καὶ ἐπειτα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἡ κυβερνήσις τῆς τελευταίας δεκαετίας ἰσχυρίζεται, ὅτι κατώρθωσε τὸ ἴσος ἕξιον! Τὸ δὲ ἀληθές εἶναι ὅτι ὡς ἐκ τῶν τακτικῶν ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς ἀπεριορίστου σπατάλης αὐξάνουσι ὀλονὲν τὰ δάνεια, καὶ τὸ δημόσιον χρέος ἀπειλεῖ διὰ τὸ κράτος οἰκονομικὸν ὄλεθρον. Ἡ χρεωκοπία ἰσταται ἀπειλητικὴ πρὸ αὐτοῦ, καὶ θὰ ἦτο εὐτύχημα, ἐάν αὕτη ἠδύνατο νὰ ᾖ τῆς τοῦλάχιστον ἐντίμου. Αὐστουχῶς δὲν ἔχομεν οὐδὲ τὴν εὐτυχίαν τοῦ νὰ χρεωκοπήσῃ μὲν ἐντίμως, διότι ἡ χρεωκοπία αὕτη δὲν θὰ ὀφείλεται εἰμὴ εἰς τὴν κατὰρξιν τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν δανειστῶν μας. Ἐσπατάλησamen τὰ χρήματά των εἰς ἀσωτίας καὶ ἀκολασίας, εἰς διαφθορὰν καὶ ἀθλιότητα. Ἡ χρεωκοπία τῆς Ἑλλάδος, δηλ. τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου, ἦν ἀναβάλλουσι οἱ ἀρμόδιοι, ἀλλὰ δὲν θὰ τὴν ἰπορύγῃσιν, δὲν θὰ ἔχῃ οὐδὲ τὸ εὐτύχημα, οὐδὲ τὴν παρηγορίαν τοῦ νὰ ἦναι ἐντίμος καὶ συγχωρητὴ. Ἡ δημοσία πίστις τῆς Ἑλλάδος, ἐάν συντηρεῖται εἰσέτι κατὰ τι, συντηρεῖται μόνον ὑπὸ τοῦ συμφέροντος τῶν δανειστῶν τῆς, ὅπως πολλὰκις οἱ ἰδιῶται βοηθοῦσι καὶ ὑποστήριζουσιν ἔμπορον ἔτοιμον νὰ χρεωκοπήσῃ, ὅπως κατορθώσῃσιν, εἰ δυνατόν, νὰ ἀποφύγῃσιν τὴν ζημίαν, ἢ ὅπως ἔπειτα ὑφίστανται μεγαλειτέραν. Ἡκομῆνας πράγματι ἡ δημοσία πίστις τῆς Ἑλλάδος ἀπεχαιρέτησε πρὸ πολλοῦ αὐτὴν, ἡ δὲ ἐλπίς τῆς οἰκονομικῆς βελτιώσεως τῆς κατέστη χίμαιρα!

Πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν εἰρημένων καταχωροῦμεν ἐνταῦθα καὶ ἐπισήμους τινας ἀριθμοὺς.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1864 ἕως τοῦ 1867 ἀπηρτιζέτο ἀπὸ 24 ἑκατομμύρια παλαιῶν δραχμῶν. Ἀπὸ τοῦ 1867 ἕως τοῦ 1870 κῆζησε βαθμῶδ' ἕως τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 35 ἑκατομμυρίων. Ἀπὸ τοῦ 1871 μέχρι 1879 οὗτος ἀπετελεῖτο ἐκ 36 περίπου ἑκατομμυρίων. Ἀπὸ τοῦ 1880 ἕως τοῦ 1881 προήχθη εἰς 67 ἑκατομμύρια. Ἀπὸ τοῦ 1882 μέχρι τοῦ 1884 ἀπηρτιζέτο ἀπὸ 80 ἑκατομμύρια νέων δραχμῶν, αὐξανόμενον ὀλονὲν κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη μέχρι τοῦ 1887. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1888 ἀπετελεῖτο ἀπὸ 93 περίπου ἑκατομμύρια νέων δραχμῶν. Ὁ τοῦ 1889 ἀπὸ 96 περίπου ἑκατομμύρια, καὶ ὁ τοῦ 1890 ἀπὸ 92 περίπου ἑκατομμύρια νέων δραχμῶν.

Τὸ δὲ δημόσιον χρέος τῆς Ἑλλάδος κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1879 ἀπηρτιζέτο ἀπὸ 301 περίπου ἑκατομμύρια παλαιῶν δραχμῶν. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1889 ἀπετελεῖτο ἀπὸ 761 ἑκατομμύρια, καὶ ἤδη ἀποτελεῖται ἀπὸ 800 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἧτοι ἀπὸ τοῦ 1880 μέχρι τοῦ 1890 τὸ δημόσιον χρέος κῆζησε κατὰ 500 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν! Ἀπαιτεῖται δὲ ἤδη δι' ἑτησίους τόκους καὶ χρεωλύσια ποσὸν ἴσον καὶ ἀνώτερον ἐκείνου, ὅπερ πρὸ τοῦ 1880 ἀπῆρτιζεν ὀλόκληρον τὸν προϋπολογισμὸν τῶν δημοσίων δαπανῶν. Κατωρθώθη ἐπομένως ἐντὸς τῆς τελευταίας δεκαετίας, ἢ μάλλον δεκαετίας, ὥστε τὸ ποσὸν, ὅπερ ἐχρησίμευε πρὸς διοίκησιν τοῦ κράτους καὶ πρὸς ἐξόρλησιν τῶν ἐτησίων τόκων καὶ χρεωλύσιων, νὰ χρησιμεύῃ ὀλόκληρον μόνον δι' ἑτησίους τόκους καὶ χρεωλύσια τοῦ ἤδη δημοσίου χρέους τῆς Ἑλλάδος!

Σημειωτέον δὲ ὅτι διὰ μὲν τὴν Ἑπτάνησον

ἀπὸ τῆς ἐνώσεώς της μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐνταῦθεν ἀπαιτοῦνται κατ' ἔτος 4 ἑκατομμύρια δραχμῶν διὰ δὲ τὴν Ἡπειροθεσσαλίαν ἀπὸ τῆς ἐνώσεώς της 8 ἑκατομμύρια δραχμῶν κατ' ἔτος.

Ἡ δὲ ἀνωτέρω ἀλλεπάλληλος αὐξήσις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐγένετο πάντοτε χωρὶς νὰ αὐξάνῃ ἡ ἐθνικὴ παραγωγή, καὶ ἐπομένως ἡ καθαρὰ ἐθνικὴ πρόσοδος, ἐπὶ τῇ ἐξαιρέσει τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἐπιβάλλωνται οἱ φόροι, οἵτινες ἐν συνόλῳ πρέπει νὰ αὐξήσῃσιν ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς ἐθνικῆς κινήσεως καὶ τῆς ἐθνικῆς προσόδου, καὶ ἀναλόγως αὐτῶν, καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ αὐτῶν, ἐπιβάλλομένων ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐργασίας καὶ τῆς αὐτῆς προσόδου, καθότι ἡ οὕτως γινόμενη αὐξήσις, ὅχι μόνον δὲν δεικνύει πρόσοδον, ἀλλ' ἀπαναντίας συντελεῖ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὀπισθοδρόμησιν τοῦ τόπου, καθότι ἀφαιρεῖ μὲγξ ποσὸν ἐκ τοῦ παραγωγικοῦ κεφαλαίου, ὅπερ οὕτω ἀποδίδει μικρότερον πρόσοδον. Ἡ μεγαλειτέρα λοιπὸν πρόσοδος τοῦ κράτους ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν φόρων δὲν δεικνύει πάντοτε καὶ μεγαλειτέραν πρόσοδον τοῦ ἔθνους.

Οἱ φόροι, λέγει ὁ Σούτσος, πρέπει νὰ ἐπιβάλλωνται εἰς μόνον τὴν καθαρὰν πρόσοδον. Ἄλλὰ καὶ ταύτην δὲν πρέπει καθ' ὀλοκληρίαν νὰ ἐξαντλώσῃ, καθότι διὰ μόνον τῶν ἀποταμιευμάτων ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου πολλαπλασιάζονται τὰ κεφάλαια καὶ αὐξάνει ἡ ἐθνικὴ περιουσία. Καὶ ἡ Σμικρινόμενων μὲν τῶν φόρων, αὐξάνουσι τὰ μερίσματα τῶν συντελεσάντων εἰς τὴν παραγωγήν τῆς ἐθνικῆς προσόδου αὐξανόμενων δὲ τῶν φόρων, ἐλλαττοῦνται τὰ μερίσματα τῶν καθ' αὐτὸ παραγωγῶν, ἧτοι τῶν φορολογουμένων».

Ὡς πρὸς δὲ τὰς ἐκτάκτους καὶ ἀναπληρωτικὰς πιστώσεις καὶ δαπάνας σημειοῦμεν τοὺς ἐπομένους ἐπισήμους ἀριθμοὺς. Διὰ τὸ ἔτος 1888 ἐχορηγήθησαν διὰ διαφορῶν νόμων πιστώσεις 25 περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν, αἵτινες μετὰ τῶν 93 τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀποτελοῦσι τὸ ποσὸν τῶν 118 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, δαπανηθεισῶν. Διὰ τὸ ἔτος 1889 ἐχορηγήθησαν διὰ διαφορῶν νόμων πιστώσεις 79 περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν, αἵτινες μετὰ τῶν 96 τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπαρτιζοῦσι τὸ κολοσσαῖον ποσὸν τῶν 175 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Διὰ τὸ ἔτος 1890, μέχρι τέλους Ἰουνίου ἐχορηγήθησαν διὰ διαφορῶν νόμων πιστώσεις περὶ τὰ 35 ἑκατομμύρια δραχμῶν, αἵτινες μετὰ τῶν 92 τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀποτελοῦσι ποσὸν ἐξ 127 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, καὶ βεβαίως κατὰ τὸ δεύτερον ἔξαμηνον θὰ ὑπερέβαινον τὰ 130 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Περὶ τοῦ συστήματος τῆς αὐξήσεως τῶν δαπανῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων καὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ὁ κ. Σιμόπουλος ἔλεγε καὶ ἐγραφεν ἐπισήμως πρὸ τινῶν ἐτῶν τὰ ἐπόμενα: «Τὸ σύστημα τὸ οἰκονομικόν, ὑπὸ τὸ ὁποῖον διατελοῦμεν, τούτεστι τὸ σύστημα τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξόδων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καὶ τῶν ἀλλεπαλλήλων ὑπερβαλλομένων νομοσχεδίων περὶ ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων, εἶναι σύστημα τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς περιαγάγῃ μετ' οὐ πολὺ εἰς χρεωκοπίαν. Διὰ τῶν ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων παύει γὰρ ἡ ἀλήθεια ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους».

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐσχάτως ἐψηφίσθησαν παρὰ τῶν δῆθεν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους δι' ἀναπληρωτικὰς καὶ ἐκτάκτους πιστώσεις ἀναγομένας εἰς τὰς χρήσεις τῶν τελευταίων ἐτῶν, ἑκατὸν εἴκοσι περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν, δαπανηθεισῶν ἐκ διαφορῶν δανείων δια τὰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους ἀνάγκας τῆς κυβερνήσεως!

Τοσαῦτα κολοσσαῖα ποσὰ ἰδαπατήθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν διὰ τὴν ἐν γένει διοίκησιν τοῦ κράτους. Καὶ ἐν τούτοις ἐν Ἑλλάδι ἡ μὲν ἐσωτερικὴ διοίκησις εἶναι ἀθλιωσιτάτη δημοσία δὲ ἀσφάλεια δὲν ὑπάρχει ἡ

δικαιοσύνη κατέστη ταπεινὴ θεοπάσια τῆς πολιτικῆς ἡ Ἑκκλησία ἀπόλεσε πᾶσαν ἰδέαν καὶ ἰσχὺν ἐν τῇ συνειδήσει τῆς κοινωνίας, σχετισθεῖσα μετὰ τῆς πολιτικῆς ἡ ἐκπαίδεσις κατέστη πρωτανεῖον τῆς Ἀμαθίας καὶ Ἀνοητικότητος, καὶ τοῦτο διὰ λόγους πολιτικούς, τὸ ἔθνος ἐξωτερικῶς ἀπόλεσε πᾶν γόπτρον, διότι καὶ τὰ μεγαλειτέρα ἐθνικὰ ζητήματα καὶ συμφέροντα ὑπήχθησαν εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς ὁ στρατός μας συνίσταται ἀπὸ ἀθροισμῶν τι ἀνθρώπων, φερόντων τὴν στρατιωτικὴν στολὴν καὶ λεγομένων στρατιωτῶν, καὶ ἀπὸ χιλιάδας βραθυφῶν, λεγομένων ἀξιωματικῶν. Τὸ ναυτικὸν μας εἶναι πρωτόδια πολιτικὴ ἠθικὴ δὲν ὑπάρχει ἡ σύγχυσις τῶν ἐξουσιῶν εἶναι ἐντελής, ἡ μὲν νομοθετικὴ δικαίει, ἡ δὲ ἐκτελεστικὴ νομοθετεῖ, ἡ δὲ δικαστικὴ ἀγεται καὶ φέρεται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἡ διοίκησις εἶναι ὄργανον τῆς πολιτικῆς ἡ συναλλαγὴ εἶναι πάντοτε εἰς τὸν κολοσσῶνα τῆς δόξης τῆς ἡ σπατάλη καὶ ἀσωτία, ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ καταχρησις εἰσι τὰ μέσα τῆς πολιτικῆς ἐν γένει δὲ ἡ πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀθλιότης προοδεύουσιν!

Ἡ πολιτικὴ ἐν Ἑλλάδι ἀνεστάτωσε τὴν κοινωνίαν, διέφθειρε τὴν πολιτείαν, κατέστρεψε τὴν εὐκοσμίαν πάντων καὶ περιήγαγε τὸ ἔθνος εἰς πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀθλιότητα. Καὶ πρὸς κατορθώσιν ὅλων τούτων ἐχορηγήθη τὰ μέσα τὸ παρ' ἡμῶν οἰκονομικὸν σύστημα, ὅπερ προπαρασκευάζει ὀλονὲν τὴν παρακμὴν τῆς Ἑλλάδος.

Τοιαύτη εἶναι ἡδη ἡ οἰκονομικὴ κατὰστασις τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου, ὡς καὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς διοικήσεως τῶν κυβερνήσεων του, καὶ ἰδίως ἐκείνης τῶν τελευταίων ἐτῶν, με ὅλας τὰς ἐπαγγελίας τῆς περὶ ἀνορθώσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους, με ὅλα τὰ μεγάλα οἰκονομολογικὰ σχέδια τῆς περὶ τῆς οἰκονομικῆς βελτιώσεως καὶ προσόδου του, με ὅλας τὰς χιμαρῖκὰς ἐλπίδας περὶ τῶν προόδων τῶν οἰκονομικῶν, με ὅλην τὴν φαντασιώδη εὐφημερίαν τοῦ λαοῦ. Ταῦτα πάντα ἐχρησίμευον μόνον καὶ μόνον πρὸς δικαιολόγησιν τοῦ ὀλεθρίου συστήματος, συνισταμένου ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀτασθαλίας, αἵτινες ἤγαγον τὸ ἔθνος εἰς μεγαίστην οἰκονομικὴν ἀθλιότητα.

Τοιαύτη εἶναι ἡ οἰκονομολογικὴ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Γεωργίου. Καὶ ἐν τούτοις τὸ ἔθνος τοσούτους εἶχε πόρους καὶ τοσαύτην φυσικὴν παραγωγικότητα, ὥστε καλῶς κυβερνώμενον, ἦθελεν ἀνθεὶ οἰκονομικῶς καὶ προοδεύει πολιτικῶς καὶ κοινωνικῶς, προαγόμενον εἰς εὐημερίαν καὶ πολιτισμόν.

I. A. Γ.

Ἡ ἐκπαίδεσις.

Ὡς εἶ-αι γνωστὸν ἀμφοτέροι οἱ Γυμνασιάρχαι τῶν ἐνταῦθα Γυμνασίων ἀπελύθησαν ὑπὸ τοῦ νέου Ἰπουργείου, ὁ τοῦ πρώτου μὲν κ. Παπαλουκάς ὡς ἀναμειγνυόμενος εἰς τὴν πολιτικὴν, ὁ τοῦ δευτέρου δὲ ὡς προωρῶς προαχθεὶς ὑπὸ τῆς πολιτικῆς. Ἐπὶ τῶν ἀπολύσεων τούτων πολλὰς εἶς ἐδύνατο νὰ εἴπῃ, οὐχὶ ὅλα εἰς ἕνα ὅτι τῷ Ἰπουργῷ. Αὐστουχῶς ἄχρις ὥρας, εἰ καὶ πολλοὶ παρῆλθον ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως τῶν κ. κ. Γυμνασιάρχων, δὲν διαφρίσθησαν οἱ διάδοχοι αὐτῶν οὕτω δὲ ἀμφοτέροι τὰ ἐνταῦθα Γυμνάσια μενουσίαν ἀνευ διεσθύνσεως καὶ τούτο ἐνῶ εἶναι πανθομολογούμενον ὅτι, διὰ τὴν ἐκλύσιν εἰς ἡ περιήλθον ταῦτα, παρὰ ποτὴ ἤδη εἶχον γρηναῖαι εὐχάριστα διεσθύνσεως. Εὐρισκόμεθα εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, τὰ δὲ μαθήματα τοῦ σχολικοῦ τούτου ἔτους, ἐν τοῖς Γυμνασίοις ἡμῶν, δυνάμεθα γὰρ εἰπῶμεν ὅτι δὲν ἤρξαντο.

ἀκόμη: διότι ἡ μὲν ἐναρξίς αὐτῶν κατὰ Σεπτέμβριον, ὡς συνήθως ἐβράδυνε καὶ τὸ ἔτος τοῦτο, κατόπιν ἐπῆλθον αἱ ἐκλογαὶ αἰτίνας δυστυχῶς παρ' ἡμῖν ἐξασκοῦσι ἐπιρροὴν τινὰ χαλαρωτικὴν ἐπὶ τῶν Γυμνασίων, κατόπιν δὲ ἡ Κυβερνητικὴ μεταβολὴ καὶ ἡ ἀπόλυσις τῶν Γυμνασιάρχων, αἰτίνας παρέτεινον μέχρι σήμερον τὴν ἀργίαν τῆς διδασκαλίας. Τοῦτο ἀποβαίνει ἐπιζημιώτατον εἰς τὴν μαθητικῶσαν νεότητα, ὃ δὲ συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἰγούργος καθήκον ἔχει ν' ἀρῇ τὴν ζημιώδη ταύτην κατάστασιν ὅσον τάχιστα. Μετὰ τὸν διορισμὸν τῶν νέων Γυμνασιάρχων, διὰ πολλῶν θέλομεν δεῖξει καὶ αὐτοῖς καὶ τῷ κοινῷ τὴν κατάστασιν τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαίδευσως καὶ τὰ αἴτια δι' ὧν περιήλθεν αὕτη εἰς θέσιν οὐχὶ κατὰ πάντα εὐχάριστον. Ἐντούτοις ἀπὸ τοῦ νῦν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι τὰ παρ' ἡμῖν δημοσία σχολεῖα, ἰδίᾳ δὲ τὰ Γυμνάσια, πρὸ μακροῦ δὲν ἐπιτελοῦσι πλέον ἐν πληρότητι τὸν προορισμὸν τῶν. Οἱ μαθηταὶ ἐξέρχονται ἐξ αὐτῶν ἀκατάρτιστοι τελείως, ὡς πρὸς τὴν τῶν γραμμάτων μάθησιν, οὐδεμίαν δ' ἀποκομίζουσιν ἐξεργασίαν ἐξ αὐτῶν ἠθικὴν μόρφωσιν. Οἱ μαθηταὶ δὲν διακρίνονται πλέον παρ' ἡμῖν διὰ τῆς σεμνότητος τοῦ ἤθους τῶν οὐδὲ διάγουσι μαθητικὸν βίον· οἱ καθηγηταὶ λίαν συνεχῶς λησμονοῦσι τὴν ἀποστολὴν τῶν, ἢ δὲν θεωροῦσι πλέον ἀληθῆ ἱερῶσύνην· ἡ πολιτεία, διὰ τῶν ἐαυτῆς ἀντιπροσώπων, οὐ μόνον δὲν παρέχει τὴν συνδρομὴν τῆς εἰς τὴν ὀρθὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν νέων, ἀλλὰ διαφθείρει αὐτὰς διὰ τῶν μέσων ἅτινα δύναται νὰ διαθέσῃ. Αὕτη ἐστίν, ὑπὸ γενικὰς γραμμὰς ἡ κατάστασις τῆς παρ' ἡμῖν δημοσίας ἐκπαίδευσως, πῶς δ' εἰσὶ τ' ἀποτελέσματα αὐτῆς δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ καταδείξωμεν, διότι ὅλοι τὰ γνωρίζομεν. Πεποιθῆμεν ἐντούτοις ὅτι ὁ νέος Ἰγούργος, ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἀχ. Γεροκωστόπουλος, ἔχει πάντα ταῦτα ὑπ' ὄψιν καὶ ὅτι ἐμφορεῖται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ θέσῃ τὰς βάσεις ὀρθωτέρας παιδεύσεως καὶ ἀσφαλεστέρας ἠθικῆς μορφώσεως, ἐν τῇ πεποιθῆσιν δὲ ταύτῃ ἀναμένομεν ἐν ἐλπίσι χρῆσταις.

Ὁ Νομάρχης καὶ τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα τῆς πόλεως.

Ὁ Νομάρχης κ. Μακρῆς τὴν παρελθούσαν Τρίτην προσεκάλεσεν εἰς τὸ Νομαρχιακὸν κατάστημα τ' Ἀδελφάτων τῶν τριῶν παρ' ἡμῖν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, ἧτοι τοῦ Νοσοκομείου, τοῦ Βρεφοκομείου καὶ τοῦ Πτωχοκομείου καὶ ἐζήτησε νὰ γνωρίσῃ παρ' αὐτῶν τὴν κατάστασιν καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν εὐαγῶν τούτων οἰκῶν καὶ τὰ μέσα δι' ἃ δύναται οὗτοι νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ἀγαθοποιὸν αὐτῶν ἐργασίαν. Ὁ κ. Νομάρχης διὰ τῆς προσελήσεώς του ἐκείνης, προέλαβεν ἡμᾶς, διότι ἐκ τῶν πρώτων ἐργασιῶν ἂς εἴχομεν σκοπὸν νὰ ὑποδείξωμεν αὐτῷ, τὴν πρώτην θέσιν κατεῖχεν, ἐν ταῖς σημειώσεσιν ἡμῶν, ἡ ὑπὲρ τῶν ἐν ταῦθα φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων φροντίς καὶ μέριμνα. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὰ μέλη τῶν Ἀδελφάτων ἐγνωρίσαν τῷ κ. Νομάρχῃ μετὰ παρηγοίας τὰ ἐμπόδια ἐφ' ὧν προσκόπτει ἡ λειτουργία αὐτῶν καὶ τὴν πηγὴν τῶν κατέδειξαν δὲ τὰ μέτρα ἅτινα δεόν νὰ ληφθῶσι πρὸς σωτηρίαν τῶν καταστημάτων ἐκείνων ἅτινα ἐπ' ἐσχάτων ἐγένοντο τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ ἐξηκολογήθη ἀκωλύτως φαιαιτικός φαρισμός καὶ παράλογος ἐμπάθεια. Εἰς τὸν κ. Νομάρχῃν βεβαίως τὰ μέλη τῶν Ἀδελφάτων δὲν ἀπέκρυψαν ὅτι τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν ἐνταῦθα φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ὀφείλομεν εἰς τὴν ἀθλιότητα καὶ ἀφροσύνην τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς ἧς κατὰ παραγνώρισιν τῶν στοιχειωδῶν μαθητικῶν

της, δι' ὅλων τῶν μέσων ἠγωνίσθη νὰ καταστήσῃ ἀδύνατον τὴν ὑπαρξίν των, ν' ἀπογοητεύσῃ τὰ ἀδελφάτα καὶ νὰ πείσῃ τὴν κινωμένην ὅτι παρ' ἡμῖν τὰ ἀγαθοεργὰ ἰδρύματα, οὐδένα ἐπιτελοῦσι προορισμὸν· ὅτι ἂν ἀπέτυχεν εἰς τὸ θεάρεστον αὐτὸ ἔργον ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν εὐστάθειαν καὶ τὴν ἄλλην ἀξιώπαινον στάσιν τῶν ἀδελφάτων καὶ εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῆς πόλεως ἧς ἐσπευσεν εἰς βοήθειάν των. Βὰν ἐγνώρισαν οἱ προσελθόντες ἀξιότιμοι συμπολίται κατὰ τὴν παρελθούσαν Τρίτην τῷ κ. Νομάρχῃ πάντα ταῦτα, βεβαίως οὗτος γνωρίζει ἤδη πῶθεν ὀφείλει ν' ἀρχίσῃ τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτῷ ἔργον, μάταιον δ' εἶναι νὰ τὸ καταδείξωμεν αὐτῷ Ἀρκεῖ, νομίζομεν, νὰ ὑποδείξωμεν τῷ κ. Νομάρχῃ ὅτι ἡ πρὸς τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα ἡμῶν πολιτεία τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς εἶχεν ἐξεργασίαν ἐνταῦθα τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν καὶ ὅτι ἡ ἀγανάκτησις αὕτη ἔδωκε τὴν ἰσχυρωτέραν ὠθησιν εἰς τὴν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη καταφορὰν τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ ὅτι ἡ ἰδίᾳ αὕτη στάσις τῆς Δημοτ. ἀρχῆς πρὸς τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα κατεδίωκε τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως ἡμῶν εἰς θέσιν ταπεινῆν. Πρὸ παντὸς λοιπὸν ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ πρέπει νὰ χαλιναγωγηθῇ εἰς τὰς ἀτασθάλους τάσεις τῆς, νὰ παταχθῇ μάλιστα ἰσχυρῶς, νὰ τῆ ζήτησιν εὐθύνην δι' ὅσα διέπραξεν εἰς βλάβην τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καὶ νὰ παραπεμφθῇ ἡ πολιτεία αὕτη τοῦ κ. Δημάρχου εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν διὰ τὰ περαιτέρω. Πρέπει δευτέρου ἐκ τῶν ἐνόντων μέσων νὰ ἐνισχυθῶσι τὰ ἀδελφάτα εἰς ἐπιτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς των, ἰδίᾳ δὲ διὰ τῆς ὑπὲρ αὐτῶν ἀποκλειστικῆς διαθέσεως τοῦ ἐκ τῶν δημοτικῶν φόρων ποσοστοῦ τοῦ προωρισμένου εἰς συντήρησιν τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων νὰ ἐξασφαλισθῇ τρίτον ἡ ἐλευθέρα ἐνέργεια τῶν Ἀδελφάτων ἐν πᾶσι καὶ κατὰ πάσης παρανομίᾳ παρεμβάσεως ἀλλοτρίων προσώπων εἰς τὴν διαχείρισίν των· λέγομεν δὲ τὸ τελευταῖον τοῦτο, διότι ὁ ἱατρὸς ὡς μαθητὴν ὡρμεν τοῦ Βρεφοκομείου τῆ συνδρομῆ τῆς Δημοτ. Ἀρχῆς ἐσφετερίσθη ἀλλότρια ἔργα, ἀνέλαβε τὴν διαχείρισιν τοῦ Καταστήματος, ἐγένετο προμηθευτῆς αὐτοῦ, λαμβάνει ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ ταμείου ἐντάλματα καὶ χρήματα ἅτινα διαθέτει ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ οἰκείου ἀδελφάτου. Αὐτὰ τὰ ἄτοπα καὶ τὰ ἔκνομα πρέπει νὰ παταχθῶσι καὶ τιμωρηθῶσιν αὐστηρῶς.

Ἡ πέραν τοῦ δέοντος παραταθείσα κατάστασις αὕτη περιήγαγε τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα τῆς πόλεως εἰς σύγχυσιν καὶ δεινὴν ἀμηχανίαν. Πρὸ μηνῶν τ' ἀδελφάτα δὲν ἔλαβον χρήματα ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ ταμείου, οἱ χορηγῆται ἀρνοῦνται νὰ χορηγήσωσι τὰ χρεώδη, οὕτω δὲ ταῦτα συνεχῶς ἐλλείπουσι. Τὰ ἀτυχεῖ τῶν Βρεφοκομείου τρόφιμα πρὸ τριῶν μηνῶν δειπνοῦσι μὲ ξηρὸν ἄρτον καὶ ἐλάϊα, πρὸ τινῶν δ' ἡμερῶν καὶ τὸ πεινχρὸν τοῦτο δειπνοῦν ἔλειψε καὶ τὰ δυστυχῆ ὄρφανὰ θὰ ἐκοιμῶντο νηστεϊκᾶ, ἐὰν φιλανθρωπὸς συμπολίτης διαβαίνων ἐκεῖθεν δὲν προσέφερον ὀλίγας δραχμάς πρὸς προσωρινὴν ἐξοικονόμησιν.

Τοιαύτην κατάστασιν, ἢν μετ' ἀληθοῦς ἄλγους ψυχῆς ἀναγράφωμεν, δὲν διορθοῦται διὰ τῶν κοινῶν ὑπηρεσιακῶν μέτρων, διὰ χαρτίων καὶ τοῦ ἐπιστέλλεται τῶν δημοσίων ἐγγράφων· ἄλλη ἀπαιτεῖται ἐνέργεια καὶ τὴν ἐνέργειαν ταύτην ἀναμένει τὸ κοινὸν τῆς ἡμετέρας πόλεως παρὰ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, ἵνα κρίνῃ κατὰ πόσον ἡ περὶ ἀνωρθώσεως τῆς Διοικήσεως ἐπαγγελία τῆς νέας Κυβερνήσεως, ἢν ἐκπροσωπεῖ ἐνταῦθα ὁ κ. Νομάρχης, ἐστὶν εὐλικρινής. Ἀναμένομεν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀντὶ τοῦ ἀπολυθέντος Γυμνασιάρχου κ. Θ. Παπαλουκά προήχθη εἰς Γυμνασιάρχῃν ὁ ἐνταῦθα καθηγητῆς κ. Γ. Παπαδημητρίου, ἀντὶ δὲ τοῦ ἀπολυθέντος Γυμνασιάρχου τοῦ δευτέρου ἐνταῦθα γυμνασίου κ. Βουτσιᾶ μετετέθη ἐκ Καλαβρύτων ὁ πρῶν τοιοῦτος κ. Παπανικολάου. Ἀμφότεροι οἱ διορισμοὶ οὗτοι κρίνονται ὡς ἐπιτυχεῖς, διότι ὁ μὲν κ. Παπανικολάου ἀργαῖος καθηγητῆς καὶ Γυμνασιάρχης ἀπολαύει δικαίως πολλῆς παρ' ἡμῖν ἐκτιμήσεως, ὁ δὲ κ. Παπαδημητρίου, ἀπὸ μακροῦ διδάσκων ἐνταῦθα ὡς καθηγητῆς ἐδειξεν ἐπιμέλειαν, αὐστηρότητα ἤθους, ἀπογῆν ἀπὸ πάσης ἀλλοτρίας τοῦ ἔργου του περιπλοῆς καὶ ὅτι ὁμοιάζει κατὰ πολὺ τοῖς ἀρχαιοτέροις ἐκείνους διδασκάλους οἵτινες ἐγνώριζον νὰ ἐμπνεῶσιν διὰ τῆς πολιτείας τῶν σεβασμῶν εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ εἰς τὸ κοινόν.

— Ὁ ἐνταῦθα καθηγητῆς κ. Ἀνδρέας Ἀγγιλλεῖου προήχθη εἰς Γυμνασιάρχῃν Ζακύνθου, ἔχων ὅλα τὰ προσόντα, μακρὰν ὑπηρεσίαν, εὐμάθειαν καὶ χρῆσιμότητα ἤθους.

— Παρελείψωμεν ν' ἀναγράψωμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τριῶν Νομαρχιακῶν συμβούλων τοῦ ἡμετέρου δήμου, διεξαχθεῖσης τῆ 11 Ἰσταμένου, διότι τόσον ὀλίγον εἶχε τὸ ἐνδιαφέρον ἡ ἐκλογὴ αὕτη, ὥστε οὐδὲ ἐνοήσαμεν ἐνταῦθα τὴν διεξαγωγὴν τῆς· ἄλλως διὰ τὰς τρεῖς θέσεις ἐν τῇ Νομαρχιακῇ συμβουλίᾳ τρεῖς παρίσταντο ὑποψήφιοι οἱ κ. κ. Ἀναστ. Τσέλος καὶ Ἀρ. Μεινιάνης δικηγοροὶ καὶ Ἀθαν. Ἀθανασόπουλος ἔμπορος, οἵτινες καὶ ἀνεδείχθησαν Νομαρχιακοὶ σύμβουλοι. Ὁ νεαρὸς θεσμός τῶν Νομαρχιακῶν συμβούλων ἀρκετὰ ἐδοκιμάσθη μέχρι τοῦδε ἵνα δεῖξῃ τὴν ἀρχιτετακίαν του, ἡ δὲ καταργησίς του ἐπιβάλλεται ἐκ τῆς μαρτυρηθείσης ἀρχιτετακίας του.

— Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. Δαμασκηνὸς ἐχειροτόνησεν ἐν Ἀθήναις εἰς ἱερέα τὸν συμπολίτην ἡμῶν Βασίλειον Ροδίτην ἄνδρα χρηστὸν καὶ ἐνάρετον ἔχοντα τὰ προσόντα τῆς ἱεροσύνης, ἀμεμπτον βίον, χρηστότητα καὶ ἡμερον ἤθος.

— Εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν φίλου κ. Ἰωσήφ Λυμπεράλη, πολλὰ ἀπευθύνομεν συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ μνηστείᾳ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ δεσποινίδος Μαρίας μετὰ τοῦ διακεκριμένου ἐν Ζακύνθῳ ἱατροῦ κ. Γουλιῶν Μερκάτη.

— Ὁ πρῶν ἐπιστάτης τοῦ ἐνταῦθα ταχυδρομείου κ. Ἰωάννης Στεφανόπουλος, τόσῳ διακρίθεις ἄλλοτε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ, διωρίσθη καὶ αὐτὶς τοιοῦτος ἐνταῦθα.

— Πολύτιμα δῶρα εὐχρηστέθη ν' ἀποστείλῃ ὁ Τσάρεβιτς εἰς τοὺς ἀξιωματικούς κ. κ. Ν. Σταμπάδον, Ἀγ. Ζηλήμονα καὶ Ταμπούρλον οἵτινες ἀπέτελεσαν τὴν τιμητικὴν φρουρὰν του κατὰ τὴν ἐνταῦθα διέλευσίν του. Ὁμοίως πολύτιμα ἐνθυμήματα ἀπέστειλε καὶ εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς τοῦ Σιδηροδρόμου κ. κ. Ροκ καὶ Χαρίτων οἵτινες διήθυσον τὸν συρμὸν τοῦ σιδηροδρόμου.

— Ἀναμένεται ἐνταῦθα μελοδραματικὸς θίασος ὅπως δώσῃ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἡμετέρου Δημοτικοῦ θεάτρου σειράν παραστάσεων. Ἦτο καιρὸς νὰ διακοπῇ ἡ μονοτονία τῶν χειμῶν τούτων νυκτῶν μας.

— Ὅσοι ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ἔτυχον νὰ μεταβῶσι κατ' αὐτὰς εἰς Ἀθήνας δι' ἄτοπικῆς αὐτῶν ὑποθέσεως, περὶ ἐνὸς πράγματος

ἐπανερχόμενοι ἐν ταῦθα ὁμιλοῦσιν, ὅπερ φαίνεται ὅτι ἐνεποίησεν αὐτοῖς θλιβεράν ἐντύπωσιν. Διηγούνται ὅτι ἐξ ὅλων τοῦ Κράτους τῶν ἐπαρχιῶν ἐπέδρασαν ἐπὶ τὴν πρωτεύουσαν ἐσιμὸς θεσιθρῶν, οἵτινες πολιορκοῦσι στενῶς τὰ Ἰ. Πουργεῖα, τὰς οἰκίας τῶν Βουλευτῶν καὶ τὰς τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, καὶ πλημμυροῦσι τὰς ἐδοῦς περιεφερόμενοι καθ' ἐμίλους. Πλείοτεροι περὰ πᾶσαν ἄλλην κυβερνητικὴν μεταβολὴν προέκυψαν, ὡς φαίνεται, θεσιθῆραι μετὰ τὴν ἀνάρρησιν τῆς νέας κυβερνήσεως, πολλῶν δὲ τούτων αἱ ἀξιώσεις δὲν δύνανται νὰ πληρωθῶσιν, εἴτε διὰ τὸ ὑπερβολικὸν αὐτῶν, εἴτε ἕκκα τῶν φραγμῶν τῶν περὶ προσόντων νόμων. Γνωρίζομεν ὅτι πλὴν τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπαλλήλων, ἢ τῶν πρῶην πρητησάντων εἰς δημοσίας θέσεις καὶ ἄλλοι, τὴν φορὰν ταύτην ἐπαγγελλομαί, ἐγκατέλειπον τὰ βιοποριστικὰ ἔργα τῶν ἵνα τρέξωσιν εἰς ἀναζητήσιν οἰασθήποτε θέσεως καὶ πορίζονται τὰ τοῦ θείου ἐκ τοῦ Δημοσίου προϋπολογισμοῦ. Ἰσως τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ παραμονὴν τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη ἐπὶ μακρῶν χρόνων, ἵσως καὶ εἰς τὴν ἀφειδίαν τῶν ὑποσχέσεων αἵτινες ἐδόθησαν, ἵσως καὶ εἰς ἄλλα αἴτια. Ἀλλ' ἐξ οἰασθήποτε ἀφορμῆς καὶ ἀν προέρχεται τοῦτο, εἶναι πάντοτε ἀντικείμενον ὅπερ δεόν νὰ ἐφευκθῆσιν σπουδαίως τὴν προσοχὴν τῶν Κυβερνῶντων καὶ τοῦ κοινῶ ἐν γένει. Ἐάν ἐμποιήθῃ ἡ ἰδέα εἰς τὸ πολὺ πλεῖθος τοῦ λαοῦ ὅτι τὸ δημοσίον ταμεῖον δύναται νὰ διαθέσῃ τοὺς ναυαγούς τοῦ κοινωνικοῦ θείου, ἢ νὰ διαθέσῃ τοὺς πεινῶντας, καὶ εἰς τοῦ δημοσίου τούτου ταμεῖου τὰς κλεῖδας κρατῆσθῇ ὁ Ἰπουργὸς ἢ ὁ Βουλευτὴς καὶ ἀνοίγῃ τὰς πύλας τοῦ εἰς μόνους τοὺς φίλους καὶ θιασώτας του, θὰ καταστήσῃ ὁ πολιτικὸς ἀνταγωνισμὸς νὰ ὑποκαταστήσῃ τὸν περὶ τῆς ὑπάρξεως ἀγῶνα καὶ νὰ ἴδωμεν εἰς τὴν πολιτικὴν παλαίστραν ἀγωνιζομένους ἀπεινωμένους ἀγῶνα μόνους τοὺς πειναλέους τοὺς ζητούντας νὰ κορέσωσιν τὴν πείναν των. Ἀρκούμεθα σήμερον εἰς τὰ γενικὰ ταῦτα ἵνα ἐπανελέθωμεν μετ' ὀλίγον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μᾶλλον ἀναλυτικῶς.

— Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως παρατηροῦμεν ὅτι πλὴν τῶν ἄλλων διορισμῶν εἰς ἐπιμεθεῖς θέσεις πικναὶ γίνονται αἱ ἀντικαταστάσεις καὶ τῶν μελῶν τῶν διαφόρων ἐπὶ τῶν λιμένων Ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, λέγεται δὲ ὅτι ἐπίκειται καὶ ἡ ἀντικατάστασις τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἡμετέρου λιμένος. Οὐδένα εὐρίσκομεν λόγον δικαιολογούντα τὴν ἀντικατάστασιν τῶν λιμενικῶν ἐπιτροπειῶν ἐπερχομένην ὡς συνέπειαν πάσης Κυβερνητικῆς μεταβολῆς· αἱ θέσεις αὗται δὲν εἶναι παρεκτικαὶ ὀφελιμῶν, ὅπως αἱ λοιπαὶ εἰσὶ μᾶλλον ἄρα ἐπιβαλλόμενα τοῖς πολίταις ἐκείνοις οἵτινες εἴτε ὡς ἐκ τῆς εἰδικότητός των, εἴτε τῆς σχολῆς των ἔχουσι καιρὸν ν' ἀσχολῶνται εἰς διεξαγωγὴν ὑποθέσεων κοινῶ ἰδιαφέροντος. Ἀλλ' ἡ συχνὴ μεταλλαγὴ τῶν προσώπων ἐπιβραδύνει τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τῶν λιμενικῶν ἐπιτροπειῶν, διότι ἐισερχόμενα ἐν αὐταῖς πρόσωπα νὰ μὴ γνωρίζοντα τὴν στάσιν ἐκάστης ὑποθέσεως ἀναγομένης εἰς τὴν περιουσίαν ἢ τὴν διαχείρισιν ἢ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος, οὐδὲν ἕτερον δύνανται νὰ συνεισφέρωσιν ἢ βραδύτητα καὶ ἀμφιβολίας. Δὲν πιστεύομεν ὅτι τὰς θέσεις ταύτας ζητοῦσι καὶ ἐπιδιώκουσι σπουδαίως ἀνθρωποὶ σοβαροὶ καὶ ἀνύποπτοι, διότι ἡ ἀπλὴ ἐπιδίωξις, θέσεων αἵτινες μόνον ἄρα καὶ εὐθύναι ἐπιφυλάσσωσιν εἰς τοὺς κατέχοντας αὐτάς, ἐμπνέει ἀμφιβολίαν περὶ τῶν προθέσεων τῶν ἐκζητούντων· Ἄν δὲ ποτὲ ἀνδρες ἀνώτεροι παρομοίων ὑπονοῶν ζητῶσι τὰς θέσεις ταύτας, κακὸν δίδουσι παράδειγμα τοῖς ἀπλουστέραις, οἵτινες ἔρχισαν νὰ ρέψωσιν εἰς τὴν θεσιθρίαν καὶ νὰ γογγύωσιν ὅτι ἐν τῇ ἐπιτυχίᾳ μιᾶς οἰασθήποτε

δημοσίας θέσεως ἐγκείται ἡ ἐξασφάλισις τοῦ μέλλοντός των. Μήτε θέσεις ἐμπιστοσύνης δύνανται νὰ λογισθῶσιν αἱ θέσεις τῶν λιμενικῶν ἐπιτροπῶν, ἵνα δικαιολογηθῇ ἡ ἀντικατάστασις τῶν μελῶν αὐτῶν εἰς πᾶσαν Κυβερνητικὴν μεταβολὴν. Διὰ τοῦτο, φρονοῦμεν, ὅτι μήτε ἡ Κυβέρνησις, μήτε οἱ ἰδιῶται, ὀφείλουσι νὰ ἐπισχῶσιν, ἄνευ ἀνάγκης, τὰς κακὰς ροπὰς τῶν ἀπλουστέρων, ἐπιδεικνύοντες τὰς θέσεις ὡς γέρας τῆς πρὸς τὸ κόμμα προσηλώσεως καὶ τῶν πρὸς αὐτὸ ὑπηρεσιῶν.

— Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων ἐφ' ὧν ὀφείλει ὁ νέος Νομάρχης, ἡμῶν κ. Μακρῆς ν' ἐγκύψῃ ἐστὶ καὶ τὸ ζήτημα τῆς κατασκευῆς τῶν κρηπιδωμάτων. Ὡς γνωστὸν ὁ ἐργολάβος ὅστις εἶχεν ἀναλάβει τὴν κατασκευὴν αὐτῶν, ἔγκυ τέλειπε τὸ ἔργον, προσκλήθει δὲ νὰ ἀναλάβῃ αὐτὸ ἀπέχει νὰ πράξῃ τοῦτο μέχρι σήμερον. Γνωρίζομεν ὅτι ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ ἐζήτησεν ἐπανειλημμένως παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ τὴν ἀδειαν νὰ κηρύξῃ αὐτὸν ἔκπτωτον τῆς ἐργολαβίας, καὶ νὰ φρονίσῃ περὶ ἄλλου ἐργολάβου, ἀλλ' εἰς τὸ αἴτημα τοῦτο τῆς ἐπιτροπῆς τὸ Ἰπουργεῖον κωφεύει. Ἐντούτοις ἡ κατάστασις τῆς μεσημβρινῆς ἀμασιάς, ἕκκα τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων καὶ τῆς διακοπῆς αὐτῶν, εἶναι ἀξιόθρητος καὶ πρέπει ἐγκαίρως νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ καθαρισμοῦ καὶ ὑγιάνσεως αὐτοῦ, διότι ἄλλως θ' ἀναπτυχθῶσιν ἐκεῖ μείσματα καὶ θὰ κινδυνεύσῃ ἡ ὑγεία τῆς πόλεως.

— Ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀντιπροέδρου τοῦ ἐν Πάτραις Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἀ' Ἐρμῆς εἶς λέχθη τοιοῦτος ὁ κ. Ἀλβέρτος Ἀμβούργερ, μέλος τῆς ἐταιρίας ἀ' Ἀμβούργερ Κέλλερ καὶ Σαρπρὼν δὲ Φέλις καὶ Σα.

— Ὁ φίλος κ. Νικόλαος Παλαδινός, ἀνὴρ εὐγενὴς καὶ κάτοχος διαφόρων εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, ἰδίως δὲ τῆς ἀγγλικῆς, διωρίσθη διερμηνεὺς παρὰ τῶ ἐν ταῦθα ὑγειομετῶ. Ὁ διορισμὸς οὗτος λίαν τιμᾶ τὴν κυβερνήσιν, καθότι ὁ κ. Παλαδινός διετέλεσεν ἐπὶ ὀκταετίαν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ, μέχρις οὗ ἐπαύθη παρὰ τῆς πρῶην κυβερνήσεως διὰ πολιτικούς λόγους, καὶ κατέστη ὡς ἐκ τούτου λίαν ἐνθρῖβος εἰς τὰ λεπτὰ καθήκοντα, ἅτινα ἐπιβάλλει ἡ θέσις αὐτῆ. Ἐκτός δὲ τούτου ὁ κ. Παλαδινός εἶναι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες τιμῶσι τὰς θέσεις, ἃς κατέχουσιν. Ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι, ὅτι ἔλαβε διάφορα εὐχαριστήρια ἔγγραφα παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἐν ταῦθα λιμεναρχῶν, διὰ τὴν ἀρίστην ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός του, ἅτινα εἰσὶ τόσοι τίτλοι δι' αὐτόν. Συγχαίρομεν ὅθεν καὶ τὸν φίλον κ. Παλαδινὸν καὶ τὴν διορίσασαν αὐτὸν Κυβέρνησιν.

— Ὁ ἱεροκλήρ κ. Ἡλ. Βλαχόπουλος θὰ ἐμνησθῇ τὴν προσχὴ Κυριακὴν ἐν τῷ Εὐαγγελισμῶ.

— Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν δὲν ἐορτάζει ὁ κ. Ἀνδρέας Στεφανόπουλος, ἱατρός.

Ἐπίσης δὲν δέχεται ἐπισκέψεις καὶ ὁ κ. Ἀνδρέας Θεοδοσίου, ἑλληνοδιδάσκαλος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι ἐπίτροποι τοῦ ἐξωκκλησίου ἀγ. Ἀλέξιου ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκλησιαζομένων χριστιανῶν πρὸς τὸν ἀξιότιμον συμπολίτην μας κ. Κωνσταντῖνον Γ. Σωτηριάδην διὰ τὴν γενναιοδωρὸν ἐκ δραχμῶν 500 εἰσφοράν του πρὸς κατασκευὴν Εἰκονοστασίου (Γεμπλέου) οὗτινος ὁ Ναός μας εἶχεν ἀπόλυτον ἀνάγκην.

Ἐν Πάτραις 20 Νοεμβρίου 1890.

Οἱ ἐπίτροποι
Γεράσιμος Κουμάνδος (Προηγούμενος).
Κωνστ. Π. Γιαννακόπουλος.
Ἀνδρέας Γκριπᾶς.

Πωλεῖται οἰκία ἀνώγειος εἰς θέσιν «Ἀρσίας» περιέχουσα 8 δωμάτια, 2 μαγειρεία, ὕδωρ πόσιμον, καὶ ὕδωρ φρέατος ἀντλούμενον αὐτὸ διὰ τρύμπας, ἡλιακῶτον, αὐλάς 2, ἀποθήκας 3 καὶ ἅπαντα τὰ χρειώδη διὰ δύο εἰκογενείας. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Ἀνδρῆ Ἀνδρουτσόπουλῳ, τορνευτῇ.

Σταφιδὰ μπελος καλλίστης ποιότητος ἐκ 35 στρεμμάτων, κειμένη πλησιέστατα τῆς πόλεως καὶ ἔχουσα πλευρὰς ἐπὶ δύο κεντρικῶν ὁδῶν, πωλεῖται. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου».

ΕΒΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ

Ἐπὶ τῆς πλατείας Ποιητοῦ.

Δωμάτια εὐάερα. Περιπέσεις πλήρης καὶ ἄρα καθαριότης. Τροφὴ πικίλη. Ἀμιλλᾶται πρὸς τὰ καλλίτερα Ἐυρωπαϊκὰ καὶ πρό-ετων ἑλκεῖ ἀπείρους ξένους.

Τίμαί ἐκτός παντός συναγωνισμοῦ.

Πωλεῖται οἰκία ἀνώγειος καλύπτουσα γῆ-πεδὸν πῆχ 133 κειμένη πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κλάους καὶ ἔχουσα ἀνά 3 δωμάτια ἕκαστον πάτωμα, με κρήνας καὶ φρέατος με μηχανισμόν.

Εἰς τὸ

ΑΔΑΝΤΟΠΩΔΕΙΟΝ

Κ. ΖΙΧΟΥ

Πλησίον τοῦ παντοπωλείου Καραμάνου

Εὐρίσκονται τὰ ἄριστα καὶ καθαρώτατα λουκάνικα ὀλιως νέας συσκευῆς, χιουρομ ἐπιποιότητος πρώτης, σαλτσέτσότο εὐρωπαϊκῆς κατασκευῆς, ξύγκιλιόμενον καὶ δεδοκιμασμένον ὑπὸ οἰκοκυρίων καὶ καλητέρων ξενόδοχων ὡς γλυκύτερον τοῦ καθαροτάτου βουτύρου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ γωνία οἰκία τοῦ Δημ. Παπᾶ, ἄλλοτε Κορινθίου. Πληρεστέρως πληροφορίας παρὰ τῷ καταστήματι Δημητρίου Παπᾶ.

Τρίτροχον

νεοτάτης ἐφευρέσεως, ἰσχυρώτατον καὶ ἐντελές, ὀλόκληρον ἐκ γαλίας με δύο θέσεις, μεγάλης ἀξίας πωλεῖται εἰς μικρὰν τιμὴν. (Πληροφορίαι εἰς τὸ τυπογραφεῖον μᾶς).